

nemlig et undervisningsmateriale, som alle skoler kan betjene sig af, og som er gratis.

Til sidst skal jeg nævne, at Danmark, organiseret af Undervisningsministeriet, jo specielt fejrer den 27. januar som Auschwitzdag, altså den internationale mindededag til minde om holocaust. Dagen er også mindededag for de andre folkedrab, men det er selvfølgelig klart, at holocaustforbrydelserne og den umenneskelighed, der lå bag, kaster en særlig skygge over Europa og dermed Danmark. Vi kan ikke løbe fra historien, vi skal tværtimod lære af den, og lad os nu vise i dag, at vi netop i debatten selv kan leve op til vore dyder.

Kl. 10:21

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Vi går i gang med forhandlingerne. Det er ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:21

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for ministerens redegørelse. Sagen er jo sådan set den samme, som da jeg skulle begrunde, hvorfor vi mente, at den her forespørgselsdebat var nødvendig. Jeg vil godt som indledning til min ordførertale læse noget op fra Weekendavisen den 12. oktober 2001. Det er en person, der har rejst rundtomkring i verden forskellige steder, han har været i Iran osv. Han er så nået til Israel, og han siger så – og jeg citerer:

»Jeg læste for fem år siden sammen med en tysk studerende på Det hebraiske Universitet i Jerusalem. Som den samvittighedsfulde og historisk tyngede mand han var, følte han sig forpligtet til at rejse til Israel for at lære den jødiske kultur at kende, som hans bedsteførelde havde forsøgt at fjerne. Også han blev paf, da han på en rejse til Gaza blev mødt af heilende palæstinensere, der gerne ville have deres tyske gæst til at føle sig hjemme.«

Det bringer os så videre til en artikel fra netavisen 180Grader den 11. januar 2009 med overskriften »Heilende anti-israelere: Alle jøder skal dræbes«, og der er så et billede af, hvordan herboende palæstinensere står og heiler, og man kan finde videoer af nogle, der har fulgt de her demonstrationer, hvor man heiler gentagne gange, hylder Hitler og gentagne gange siger, at alle jøder skal dræbes.

Jeg havde i øvrigt fornøjelsen af at være med i den demonstration, som det her var en moddemonstration til. Det er jo altså tankevækkende, at sådan nogle tankeprocesser, sådan nogle ideologier og sådan nogle holdninger desværre flourerer frit i visse miljøer. Det er jo altså svært at gå imod de her holdninger og de her religiøse og kulturelle værdier, ideologiske værdier – kald det, hvad man vil – når vi eksempelvis er på en folkeskole, hvor der er mange elever, der har en palæstinensisk baggrund, og hvor det tilsyneladende er så problematisk, at man er nået dertil, at man må råde forældre med jødisk baggrund til ikke at tage deres børn ind.

Jeg synes, det er tankevækkende, at det som sagt fylder så lidt i den offentlige debat. Man kan også spørge sig selv om, hvorfor det fylder så lidt i den offentlige debat. Det tror jeg det gør, fordi der på flere politiske niveauer er en tilbageholdenhed med hensyn til at diskutere det her og en tilbageholdenhed med hensyn til at påpege og anerkende problemstillingen der, hvor den er.

Jeg vil gerne illustrere det ved at læse op fra en artikel i Jyllands-Posten den 26. november 2003 med overskriften »Antisemitisme: Rapport om jødehad afvist«, og jeg citerer så fra artiklen:

»EU's overvågningscenter undlod at offentliggøre en rapport om antisemitisme, som det selv havde bestilt. Politisk censur, mener kritikere.«

Længere nede i artiklen står der så, og jeg citerer:

»Det havde selv bestilt den, men brød sig ikke om resultatet: Det Europæiske Center til Overvågning af Racisme og Fremmedhad (EUMC) ville ikke publicere en 122 sider lang rapport om antisemitisme, da den forelå i februar.«

Rapporten konkluderede, at muslimske og propalæstinensiske grupper stod bag langt hovedparten af overgrebene på europæiske jøder.«

Der er et problem, når sådan noget bliver fortiet i den offentlige debat, og der findes en lang række andre eksempler med danske jøder – og et eller andet sted er det også forkert at betegne dem som jøder, for de er sådan set en uadskillelig del af det danske samfund, og der burde sådan set ikke være nogen problemer i den forbindelse.

Det, vi ønsker fra Dansk Folkepartis side, er, at regeringen og Folketinget samlet set kraftigt tager afstand fra, at problemet er her, at vi konstaterer, at problemet eksisterer og siger det klart